

“ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମର ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ନିଜେ ସମଗ୍ର ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମଗ୍ର କର”

ଆଜି ଚାରିଆଡ଼ର ସର୍ବ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ମିଠା ମିଠା ସମ୍ପତ୍ତିର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷା ଏବଂ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ରୂପୀ ମୋତିର ମାଳାଗୁଡ଼ିକ ଅମୃତବେଳା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି । ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାର ସାଗରରେ ସମାହିତ କରିଦେଇଛି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାର ଶକ୍ତି ଅତୁଟ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ସ୍ଵେଚ୍ଛାର ଶକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ସହଜଯୋଗୀ କରିଦେଇଛି । ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଆଧାରରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ଉପରାମ ହୋଇ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିଛନ୍ତି । ଏଭଳି କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବି ସନ୍ତାନକୁ ଦେଖି ପାରୁ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିୟତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଆଦି କାଳ ସ୍ଵେଚ୍ଛାର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମର ଏହି ସ୍ଵେଚ୍ଛାର ଶକ୍ତି ବରଦାନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ଆଜିର ଦିନଟି ବିଶେଷ କରି ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାର ଦିନ ଅଟେ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାରୁପୀ ମୋତିର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ମାଳା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଯିନ୍ଧାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜିର ଦିନରେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଵପ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାର ଶକ୍ତି ଜାଗ୍ରତ ରହିଛି । ବାପଦାଦା ମଧୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଵେଚ୍ଛାର ସାଗରରେ ଲବଳାନି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମଗ୍ନ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

ତେବେ ଆଜିର ଦିନକୁ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦିବସ କହୁଛ କିନ୍ତୁ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଦିବସ କେବଳ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଦିବସ ନୁହେଁ ବରଂ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆଜି ସହିତ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଏହି କଥା ମନେ ରହୁ ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ନେବାର ଆରମ୍ଭରୁ ଆଜି ପରମ୍ପରାତ ବାପଦାଦା ଆମକୁ କ’ଣ କ’ଣ ସବୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ସେହି ସବୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ସେହି ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପୀ ମାଳାଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଅ, ଦେଖିବ ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ମାଳା ହୋଇଯିବ । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି? କ’ଣ ପ୍ରଥମ ପାଠଟି ମନେ ଅଛି ତ! ମୁଁ କିଏ! ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି, ତୁମର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ, ଦୃଷ୍ଟିକୁ ତଥା ମନୋବୁଦ୍ଧିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଛି । ଏହିଭଳି ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମନେ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରକେ ଆତ୍ମିକ ଖୁସିର ଝଲକ ତୁମମାନଙ୍କର ନିୟମରେ ଏବଂ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଚମକି ଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଉଛ ଏବଂ ଭକ୍ତମାନେ କେବଳ ମାଳା ଜପ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧୁର ଗୋଟିଏ ବି ସମ୍ପତ୍ତି ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କର୍ମଯୋଗୀ ହେବା ସମୟରେ ମଧୁ ଯଦି ବାରମ୍ବାର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଆସିବ ତେବେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ସଂରୂପ କରିଦେବ, କାହିଁକି ନା ତୁମର ସମ୍ପତ୍ତି ଯେପରି ହୋଇଥାଏ ସେହି ଅନୁସାରେ ସମଗ୍ରୀ ମଧୁ ସଂଗ୍ରହ ଆସିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଆଜିର ଦିନକୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦିବସ ସହିତ ସମଗ୍ର ଦିବସ ମଧୁ କହୁଛ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିବା ମାତ୍ରକେ, ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରକେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମଗ୍ରୀ ଆସିଯାଇଥାଏ । ଏହା ତ ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରିଛ! କ’ଣ ଠିକ୍ କଥା ନା! ଚାହେଁ ସାକାର ରୂପରେ ଦେଖିଥାଅ ବା ଅବିଷ୍ଠାତ ରୂପର ପାଳନାରେ ପାଳିତ ହେବା ସହିତ ଅବିଷ୍ଠାତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁଭବ କରୁଥାଅ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ମନ ଭିତରେ ବାପଦାଦା ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ମାତ୍ରକେ ଆପେ ଆପେ ସମଗ୍ରୀ ଆସିଯାଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ହେ ସମଗ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ନିଜର ସମଗ୍ରୀ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧୁ ସମଗ୍ର କର । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ଉତ୍ସାହ ତ ଅଛି ନା! ଅସମଗ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା! ତେବେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମଗ୍ର କରିବାର ଉପାଦାନ-ଉତ୍ସାହ ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି ।

ଏବେ ଶିବରାତ୍ରିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଖୁବ୍ ଧ୍ୟାନପୂର୍ଣ୍ଣ ସହିତ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଉପାଦାନ-ଉତ୍ସାହ ତ ଅଛି ନା! ତେବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉତ୍ସାହ ରହିଛି ଯେ ଏବେ ଶିବରାତ୍ରିରେ କିଛି ନା କିଛି କମାଳ କରି ଦେଖାଇବୁ - ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଏଭଳି କମାଳ କର ଯାହାଦ୍ଵାରା ଧମାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁନିଆର ସବୁ ପ୍ରକାରର ବିଶ୍ଵାସନା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମର ନିୟମକାର ହୋଇଯିବ, ସମସ୍ତେ କହିବେ ବାଃ ସମଗ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ବାଃ । ତେବେ ସବୁ ଜୋନ୍‌ବାଲା ନିଜ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛ ନା! ପଞ୍ଚାବ ଜୋନ୍ ମଧୁ କରିଥିବ ନା! ବହୁତ ଭଲ କଥା । ଭବକୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ତୃଷାରତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତିର ଆହ୍ୱାନି ତ ଦେଇଦିଅ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତୁମର ଭାଇ ଭଉଣୀ ତ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେବେ ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଆସୁଛି ନା! ଦେଖ ଆଜିକାଲି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ବା ଭଗବାନଙ୍କୁ କେବଳ ବିପଦ ସମୟରେ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବା ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେପରିକି ଗଣେଶ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ହନୁମାନ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଅନ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ହୁଅନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେପକାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ସବୁ କିଏ? ତୁମେମାନେ ତ ଅଟ ନା! ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ

ମନେପକାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଗୁହାରୀ କରୁଛନ୍ତି ହେ କୃପାଳୁ, ହେ ଦୟାଳୁ ଆମକୁ ଦୟା କର,

କୃପା କର । ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ରୁନ୍ଦା ଦେଇଦିଅ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କେବଳ ଗୋଟିଏ ରୁନ୍ଦା ପାଇବାର ତୃଷାରତ୍ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ହେ ଶକ୍ତିମାନେ, ହେ ଦେବତାମାନେ, ଦୁଃଖୀ ଏବଂ ତୃଷାରତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ତାକରା କ'ଣ ତୁମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ! ପହଞ୍ଚୁଛି ନା? ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ତାକରା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଦାଦିନୀ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି, ଏହା ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସପନ୍ଦ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପୃତି ଦିବସ ତ ସବୁ ଦିନ ଅଟେ ପୁଣି ବି ଆଜିର ଦିନରେ ସମ୍ପୃତି ଦ୍ଵାରା ବିଶେଷ ଭାବରେ ସର୍ବ ସମର୍ଥୀକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ । ତେଣୁ କାଲିଠାରୁ ଶିବରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହିଭଳି ବିଶେଷ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରଖ ଯେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଚାହେଁ ମନ ଦ୍ଵାରା, ଚାହେଁ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା, ଚାହେଁ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା, ଯେକୌଣସି ପରକାରରେ ସନ୍ଦେଶ ରୂପୀ ଆଞ୍ଜୁଳୀ ନିଗୃହିତ ଦେବୁ ଯାହାଦ୍ଵାରା ଭବିଷ୍ୟତରେ କେହି ବି ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏବେ ତ ବିନାଶର ତାରିଖ କିଛି ଜଣା ପଡୁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆଉ କିଛି ଦିନ ପରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଜୀଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବା । କିନ୍ତୁ ଏବେଠାରୁ ଯଦି ଏହିଭଳି ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ମିଳିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ ନ କରିବ ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ମିଳିବ ଯେ ତୁମେ ପରଥମରୁ କାହିଁକି କହିଲ ନାହିଁ । ଆମେ କିଛି ତ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଜମା କରିପାରିଆନାହିଁ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ତ କେଳବ ଅହୋ ପରଭୁ କହିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି କିଛି ସମ୍ପତ୍ତିର ଆଞ୍ଜୁଳୀ ନେବାର ସୁଯୋଗ ତ ଦିଅ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ସମସ୍ତ ତ ଦିଅ । ଗୋଟିଏ ରୁନ୍ଦା ଦ୍ଵାରା ହେଉ ପଛକେ ସେମାନଙ୍କର ତୃଷା ନିବାରଣ କର । କାରଣ ତୃଷାରତ୍ ଆତ୍ମାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ରୁନ୍ଦାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମହତ୍ତ୍ଵ ଥାଏ । ତେବେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତ ଏହିଭଳି ରଖିଛ ନା, ତେଣୁ କାଲିଠାରୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ କେବଳ ସବୁଜ ପତାକା ଦେଖାଉ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନାଗରା ବଜାଉଛନ୍ତି ଯେ ହେ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅତିକମରେ ଆସନ୍ତା ଶିବରାତ୍ରିରେ ସେମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ତ ଦିଅ । ଜନ୍ମ ଦିନର ମୁଖ ମିଠା ତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ କୁହନ୍ତୁ - ଆମେ ଆମର ପିତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପାଇଯାଇଛୁ । ତେଣୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ରୂପୀ ଖୁସିର ମିଠେଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁଆଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଣାଅ । ତେବେ ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ଶିବରାତ୍ରି ରୂପରେ ପାଳନ କର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କିଛି ନା କିଛି କମାଳ କରିଦେଖାଅ । କ'ଣ ଏହିଭଳି ଉତ୍ସାହ ଅଛି ତ? ଆଗଧାଡ଼ି ବାଲାଜୀଙ୍କ ଭିତରେ ଉତ୍ସାହ-ଉତ୍ସାହ ଅଛି ତ? ବହୁତ ଦୋର-ଗୋରରେ କର । ଅତିକମରେ ଏତିକି ତ ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ ଶିବରାତ୍ରିର ବହୁତ ବଡ଼ ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ଏହା ଆମର ପିତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ, ଏହି ଖବର ପାଇ ଖୁସି ତ ହୁଅନ୍ତୁ” ।

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଅମୃତବେଳା ସମୟରେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଇଶ୍ଵରୀୟ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ନିଶା ବହୁତ ଭଲ ରହୁଛି କିନ୍ତୁ କରମ୍ପେୟାଗୀ ହୋଇ କରମ୍ପ କରିବା ସମୟରେ ସେଥିରେ ଅନ୍ତର ଆସିଯାଉଛି, ତେଣୁ ଏହାର କାରଣ କ'ଣ? କରମ୍ପ କରିବା ସମୟରେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି ଏବଂ କରମ୍ପ ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି ଉଭୟ ରହୁଛି । ତେଣୁ ଏହାର ବିଧି ହେଲା କରମ୍ପ କରିବା ସମୟରେ ମୁଁ କେଉଁ ଆତ୍ମା ତାହା ତ ଜାଣିଛ, ତେବେ ଆତ୍ମାକୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଵାମୀଗୁଡ଼ିକ ମିଳିଛି, ମୁଁ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତ୍ତା ହୋଇ ଏହି ସବୁ କରମ୍ପେନ୍ଦ୍ରିୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରମ୍ପ କରାଉଛି, ଏହି ସବୁ କରମ୍ପେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକ ମୋର କରମ୍ପଚାରୀ ଅଟନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରମ୍ପ କରାଇବାଲା ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତ୍ତା ଆତ୍ମା ଅଟେ, ମୁଁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । କ'ଣ ଲୌକିକ ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତ୍ତା ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବା ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସେବା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ସେବା କରାଇବାବେଳେ ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ ବା ନିଜର ତତ୍ପ୍ରତି କରିବା ସମୟରେ ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତ୍ତା ପଦକୁ ଭୁଲିଯାଉଛି କି? ତେଣୁ ନିଜକୁ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତ୍ତା ମନେ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଅ । ତେବେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କରମ୍ପକରତ୍ତା ଅନ୍ୟ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରତ୍ତା - ଏହି ସମ୍ପୃତି ସୁପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ତୁମେ ସବୁ ପୁରୁଣା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ଜଣା ଅଛି ଯେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ କେଉଁ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥିଲେ? ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ତାଏରୀ ତୁମେମାନେ ତ ଦେଖିଛ ନା ସାରା ତାଏରୀ ଭିତରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଶବ୍ଦ ଲେଖାଥିଲା - ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା, ଯଶୋଦା ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା, ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା, ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା, ଆତ୍ମା ଆତ୍ମା.... ଏହିଭଳି ଭାବରେ ସଦାକାଳର ଅଭ୍ୟାସର ମୂଳଦୁଆ ପକାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ପରଥମ ପାଠ “ମୁଁ କିଏ”? ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ ବାରମ୍ବାର ହେବା ଦରକାର । ଚେକିଙ୍ଗ କରିବା ଦରକାର, ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ତ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟେ । ଅନୁଭବ କର ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତ୍ତା ହୋଇ କରମ୍ପ କରାଉଛି । କରମ୍ପକରତ୍ତା ଅଲଗା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତ୍ତା ଅଲଗା । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଶୁଣିଛ ଯେ ଏହି କରମ୍ପେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକ କରମ୍ପଚାରୀ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ କଚେରୀ ଲଗାଇବା କଥା ତ ଶୁଣିଛ ନା! ମାଲିକ ହୋଇ କରମ୍ପଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସାରା ଦିନର ହାଲୁଚାଳ ପଚାଉଥିଲେ ନା! ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଯେପରି ଏହି ଅଭ୍ୟାସର ମୂଳଦୁଆକୁ ବହୁତ ମଜବୁତ କରିଥିଲେ ଯାହାଦ୍ଵାରା ଅନତିମ ସମୟରେ ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସାଥୀରେ ଥିଲେ ସେମାନେ କ'ଣ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ? ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଶରୀର ଭିତରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଅଗରୀରୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା । ଯଦିଓ ତାଙ୍କୁ କରମ୍ପର ହିସାବ-କିତାବ ମଧ୍ୟ ରୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ କରମ୍ପର ହିସାବ କିତାବର ଅଧୀନ କରି ନ ଥିଲେ କିମ୍ବା

ଅନୁସମାପନକୁ ମଧ୍ୟ ହିସାବ କିତାବ ରୁକ୍ତ ହେବାର ଅନୁଭବ କରାଇ ନ ଥିଲେ । କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ବରହମାବାବା ଅବସ୍ଥକତ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କିଛି ଜଣା ପଡ଼ିନଥିଲା ନା! ତେଣୁ ସେତିକି ନିୟମା, ସାକ୍ଷୀ, ଅଗରୀରୀ ଅର୍ଥାତ୍ କରମାତୀତ ସ୍ଵୀତିର ଅଭିଯାସ ବହୁତ ସମସ୍ତ ଧରି କରିଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ଅନତିପ ସମସ୍ତରେ ସେହି ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭବ ହୋଇଥିଲା । ଏହିଭଳି ବହୁତ ସମସ୍ତର ଅଭିଯାସ ହିଁ କାମରେ ଆସିଥାଏ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଭାର୍ତ୍ତୀୟ ଶେଷ ସମସ୍ତରେ ମୁଁ ଦେହର ସମ୍ପୃତିକୁ ଭୁଲିଯିବି, ନା । ବହୁତ ସମସ୍ତର ଅଗରୀରୀ ପଣିଆର, ଦେହଠାରୁ ଅଲଗା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତା ସ୍ଵୀତିର ଅନୁଭବ ଦରକାର । ତେବେ ତାହେଁ ଜବାନ ହୁଅନତୁ, ବୁଢ଼ା ହୁଅନତୁ, ସୁସ୍ଥ ବସ୍ତୁକ୍ତି ହୁଅନତୁ ବା ରୋଗୀ ହୁଅନତୁ ଅନ୍ତ ସମସ୍ତ କାହାର ବି କେତେବେଳେ ବି ଆସିପାରେ ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ସମସ୍ତ ଧରି ସାକ୍ଷୀ ପଣିଆର ଅଭିଯାସ କରିବା ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ତାହେଁ ଯେତେ ବି ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ଆସୁନା କାହିଁକି, ଏହି ଅଗରୀରୀ ପଣିଆର ସ୍ଵୀତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ସମସ୍ତତତ୍ଵଠାରୁ ନିୟମା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲଗା ଏବଂ ବାବାଟ୍ଠକର ପ୍ରତିଷ୍ଠ କରିଦେବ, ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ କାଳର ଶବ୍ଦ ଉପରେ ବାପଦାଦା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହା ବି ହୋଇଯାଉ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ସାକ୍ଷୀ ପଣିଆର ସ୍ଵୀତିର, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତା ସ୍ଵୀତିର, ଅଗରୀରୀ ପଣିଆର ସ୍ଵୀତିର ଅନୁଭବ ବାରମ୍ବାର କରୁଥାଅ, ତେବେ ଯାଇ ଅନତିପ ସ୍ଵୀତି ଅନୁସାରେ ଫରିସ୍ତାରୁ ଦେବତା ହେବା ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ବାବାଟ୍ଠକ ସମାନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ବାବା ନିରାକାର ଏବଂ ଫରିସ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ବରହମାବାବାଟ୍ଠକ ସମାନ ହେବା ଅର୍ଥ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵୀତିରେ ରହିବା । ଯେପରି ବରହମାବାବାଟ୍ଠକର ଫରିସ୍ତା ରୂପକୁ ସାକାରରେ ଦେଖିଛ, କଥା ଶୁଣିବା ସମସ୍ତରେ, କଥା କହିବା ସମସ୍ତରେ, କାରବାର କରିବା ସମସ୍ତରେ ଅନୁଭବ କରିଛ ଯେ ବାବା ଶରୀର ଭିତରେ ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶରୀରଠାରୁ ଯେପରି ନିୟମା ଅର୍ଥାତ୍ ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି । କରମଧନବାକୁ ଛାଡ଼ି ଅଗରୀରୀ ହେବା ତ ଅଲପ୍ତ ସମସ୍ତ ପାଇଁ ହୋଇପାରିବ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମସ୍ତରେ, କିଛି ସମସ୍ତ ବାହାର କରି ଅଗରୀରୀ ହେବାର ଶକତିଶାଳୀ ସ୍ଵୀତିର ଅନୁଭବ କରୁଥାଅ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଫରିସ୍ତା ଅଟ, ବାବାଟ୍ଠକ ଦ୍ଵାରା ଏହି ବରାହମଣ ଜୀବନର ଆଧାର ନେଇ ବାବାଟ୍ଠକର ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ । ତେବେ ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହ ଭିତରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଦେହଠାରୁ ନିଆରା, ଯାହାର ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପରେ ବରହମାବାବାଟ୍ଠକ ଦେଖିଛ, ତେଣୁ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଦେଖିଛ ଏବଂ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରିଛ । ଯେଉଁମାନେ ବି ଏବେ ନିମିତ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ଏବେ ବିସ୍ତାର ଅଧିକ ହୋଇଗଲାଣି ପୁଣି ବି ବରହମାବାବାଟ୍ଠକ ପାଇଁ ଯେତିକି ନୂଆ ଢ଼ାଞ୍ଚନା, ନୂଆ ଜୀବନ, ନୂଆ ଦୁନିଆର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ଦାୟିତ୍ଵ ଥିଲା ସେତିକି ଦାୟିତ୍ଵ ଏବେ କାହାର ବି ନାହିଁ । ତେବେ ସମସ୍ତତତ୍ଵକର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା ବରହମାବାବାଟ୍ଠକ ସମାନ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଫରିସ୍ତା ହେବା । ଶିବବାବାଟ୍ଠକ ସମାନ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାକାର ସ୍ଵୀତିରେ ସ୍ଵୀତି ହେବା । କ'ଣ ଏହା କଷ୍ଟକର ଅଟେ କି? ତୁମମାନଙ୍କର ତ ବାବା ଏବଂ ଦାଦାଟ୍ଠକ ସହିତ ସନ୍ଦେହ ଅଛି ନା! ତେବେ ଯାହାଟ୍ଠକର ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ଥିବ ତାଟ୍ଠକ ଭଳି ହେବା, ଯେବେକି ତୁମମାନଙ୍କର ସଂକଳପ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ବାବାଟ୍ଠକ ସମାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବୁ, ତେଣୁ ଏହା କୌଣସି କଷ୍ଟକର କଥା ନୁହେଁ । ଏଥିପାଇଁ କେବଳ ବାରମ୍ବାର ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଜୀବନ ନୁହେଁ । ସାଧାରଣ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବାବାଲା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ବଡ଼ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାବାଲା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ, ତୁମେ ବରାହମଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁତ ଅନୁ କେହି ବି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଜିର ଏହି ସମ୍ପୃତି ଦିବସ ଅବସରରେ ବାପଦାଦାଟ୍ଠକ ସହିତ ସମାନ ହେବାରେ ପାଖାପାଖି ହୁଅ ଅର୍ଥାତ୍ ସମୀପକୁ ଆସ, ସମୀପକୁ ଆସ, ବାପଦାଦା ଏଥିପାଇଁ ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ବିନାଶୀ ସାହାରା ରୂପୀ କୂଳଠାରୁ ଦୂରେଇଯାଅ । ତାହେଁ ସଂକଳପରେ, ତାହେଁ ବାଣୀରେ, କରମରେ, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଯଦି କୌଣସି ବି ବିନାଶୀ ସାହାରା ରୂପୀ କୂଳରେ ରହିଥିବ, ତେବେ ନିଜର ମନରୂପୀ ନଉକାକୁ ଏହି ସବୁ ବିନାଶୀ କୂଳଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଅ । ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଜୀବନରେ ରହି ମୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାର ଅଲୌକିକ ଅନୁଭବ ବହୁତ ସମସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର । ଆରହ୍ନା!

ତେବେ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ପତର ବହୁତ ମିଳିଛି ଏବଂ ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କର କ୍ରୋଧମୁକ୍ତ ହେବାର ରିପୋର୍ଟ ତଥା ସମାଚାର ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଟ୍ଠକ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସ ପାଇଁ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି ଭବିଷ୍ୟତରେ ସର୍ବଦା ମୁକ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ସହନଶକ୍ତିର କବଚ ପିନ୍ଧିଥାଅ ଯାହାଦ୍ଵାରା ଯିଏ ଯେତେ ବି ତୁମକୁ ହଲଚଲ୍ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ।

ଏହିଭଳି ସମସ୍ତ ଦୁଃସଂକଳପ ଧାରୀ, ସର୍ବଦା ସମ୍ପୃତି ସ୍ଵରୂପ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସର୍ବ ସମର୍ଥୀକୁ ଯଥା ସମସ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବ ଆତ୍ମାଟ୍ଠକ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଦୟାଶୀଳ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବାପଦାଦାଟ୍ଠକ ସମାନ ହେବାର ସଂକଳପକୁ ସାକାର ରୂପରେ କରୁଥିବା ବହୁତ ବହୁତ ବହୁତ ପ୍ଵାରା ଏବଂ ନିୟମା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଟ୍ଠକର ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ:- ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ତବଲ ନିଶା ରହିଛି । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ବାବା ଯେପରି ଦୂର ଦେଶରୁ ଆସିଛନ୍ତି ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦୂର ଦେଶରୁ ଆସିଛୁ । ବାପଦାଦା ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ଦୀପରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଜଳାଇ ଅନେକ ଦେଶରେ ବାପଦାଦାଟ୍ଠକର ପ୍ରତ୍ଵଳିତ ହେଉଥିବା ଦୀପମାନଙ୍କର ଦୀପାବଳୀ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର ସଉକ ମଧ୍ୟ ଭଲ ରହିଛି ।

ପୁରତଃସ୍ୱେକ ଗ୍ରହପରେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଅତି କମ୍ରେ ୩୫-୪୦ ଦେଶରୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ସର୍ବଦା ନିଜେ ମଧୁସ୍ୱ ଉଡୁଥାଅ ଏବଂ ଫରିସତା ହୋଇ ଉଡି ଉଡି ସମ୍ବେଗ ଦେଉଥାଅ । ବହୁତ ଭଲ କଥା ବାପଦାଦା କେବଳ ୩୫ ଦେଶବାଲାଙ୍କୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶବାଲାଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ୱ ତୁମ ସହିତ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମମୋନେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ସମାନ ନମ୍ବରଠାନ୍ ହେବାବାଲା ଅଟ ନା! କ'ଣ ନମ୍ବରଠାନ୍ ହେବ, ନା ନମ୍ବରଠାନ୍ ହେବ ଅରଥାତ୍ କରମାନଠାନ୍ସରେ ଆସିବ? କ'ଣ ନମ୍ବରଠାନ୍ ତ? ନମ୍ବରଠାନ୍ ନୁହେଁ ତ? ନମ୍ବରଠାନ୍ ହେବା ଅର୍ଥ ସବୁ ସମୟରେ ଇନ୍ଦ୍ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦୟା ହେବା । ଯେଉଁମାନେ ଇନ୍ଦ୍ କରନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ନମ୍ବରଠାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ତେବେ ତୁମମୋନେ ମଧୁସ୍ୱ ଏହିଭଳି ଅଟ ନା? ବହୁତ ଭଲ କଥା । ବିଦୟା ଅଟ ଏବଂ ସର୍ବଦା ବିଦୟା ହୋଇ ରହିବ । ଆରୁଛା, ଯେଉଁଠାକୁ ବି ଯାଉଛ ସେଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ମୃତି ଦିଅ ଯେ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ନମ୍ବରଠାନ୍ ହେବାର ଅଛି ।

ଆରୁଛା । ବାପଦାଦା ସବୁ ମାତାମାନଙ୍କୁ ବା ଗୋପାଳକ ରୂପୀ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟମାତାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରର ସହିତ ସ୍ୱାଦପ୍ତସାର ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ରାହେଁ ଯୁବକ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ରାହେଁ ଗୃହସ୍ଥ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପାଣ୍ଡବମାନେ ସର୍ବଦା ପାଣ୍ଡବ ପତିଙ୍କର ସାଥୀ ହୋଇ ରହି ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସାଥୀ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ୱ ବାପଦାଦା ବହୁତ ବହୁତ ସ୍ୱାଦପ୍ତସାର ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଦାଦୀଜୀଙ୍କ ସହିତ:- ଆଜି ଦିନରେ କ'ଣ ମନେ ପଡୁଛି? ଇନ୍ଦ୍ ପାଠାର ମିଳିଥିଲା ନା! ତୁମକୁ ତ ଇନ୍ଦ୍ ପାଠାର ଅର୍ଥାତ୍ ପରବଳ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି ବରଦାନ ମିଳିଛି । ବହୁତ ଭଲ ପାର୍ଟ କରୁଛ ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ତୁମ ପ୍ରତି ବହୁତ ରହିଛି । ତୁମେ କିଛି କୁହ କି ନ କହ ତୁମକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଯଦି କିଛି ବି ହେଉଛି ତେବେ ସମସ୍ତେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ହୋଇଛି, ଏତେ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହିଛି (ମୋ'ର ମଧୁସ୍ୱ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ଅଛି) ସ୍ନେହ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ଅଛି ନିଶ୍ଚିତ । ଏହି ସ୍ନେହ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚଳାଉଛି । ଧାରଣା କମ୍ ଥାଉ କି ବେଶି ଥାଉ କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ସମସ୍ତେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ ।

ଜିଣୁ ଦାଦୀଙ୍କ ସହିତ:- ଇଏ ମଧୁସ୍ୱ ନିଜର ହିସାବ-କିତାବ ତୁକ୍ତ କରିନେଲା ନା, କିଛି କଥା ନାହିଁ । ଏହାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧୁସ୍ୱ ସହଜ ଏବଂ ହିସାବ କିତାବ ତୁକ୍ତ କରିବା ମଧୁସ୍ୱ ସହଜ । ଗୋଇ ଗୋଇ ସହଜରେ ତୁକ୍ତ ହୋଇଗଲା । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଭଳି ଆରାମ ମିଳିଗଲା । ଆରୁଛା! ପୁଣି ବି ସାକାର ବ୍ରହ୍ମପାଙ୍କ ସମୟରୁ ଆଜି ପରମ୍ପରାନ୍ତ ଯତ୍ନ ରକ୍ଷକ ମଧୁସ୍ୱ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଯତ୍ନ ରକ୍ଷକ ହେବାରେ ମଧୁସ୍ୱ ବହୁତ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ଦାଦୀମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବହୁତ ବହୁତ ପାଖାପାଖି ଅଛନ୍ତି ସମୀପ ରତ୍ନ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଦାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି । ଏମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ମଧୁସ୍ୱ ବହୁତ ଭଲ ଅଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ହିଁ ଏତେ ବର୍ଷ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ଯତ୍ନ ରକ୍ଷା କରି ଆସିଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧୁସ୍ୱ କରୁଥିବ । ଏହି ଏକତା ହିଁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସଫଳତାର ଆଧାର ଅଟେ । (ମଝିରେ ବାବା ଅଛନ୍ତି) ବାବାଙ୍କୁ ମଝିରେ ରଖିଛ, ଏଥିପ୍ରତି ମଧୁସ୍ୱ ବହୁତ ଭଲ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛ । ଆରୁଛା! ସମସ୍ତେ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରୁଥିବା ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୁଅ । ନିଜେ ବାବା ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାଥୀରେ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜ ଆତ୍ମ ପ୍ରୟତ୍ନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ସମୟ ସେହିପରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରୁହ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାଥୀ କର । ଯେଉଁଠାରେ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସଂଗ ରହିଛି ଏବଂ ବାବା ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି ସେଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅସୁବିଧା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି କେତେବେଳେ ବି ନିଜକୁ ଏକା-ଏକା ଅନୁଭବ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କର ବିନଦ୍ର ରୂପକୁ ମନେପକାଅ ନାହିଁ, ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକାକୁ ମନେ ପକାଅ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟର ଆନନ୍ଦଦାୟକ ଅନୁଭବର କାହାଣୀ ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମୃତିରେ ଆଣ, ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ରସର ଅନୁଭବ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମର ମେହନତ କରିବା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବହୁରୂପୀ ହୋଇ ଯଦି ମାୟାର ବହୁରୂପକୁ ପରଖି ନେବ ତେବେ ମାଷ୍ଟର ମାୟାପତି ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***